

Geschiedenis 'Alter Krahen' ANDERNACH

Met een decreet van 15 augustus 1554 ontving de stad Andernach van de aartsbisschop van Keulen Adolf III von Schaumburg de toestemming voor het bouwen van een kraan, "voor bijzonder nut en welvaart". Deze binnenlandse kraan die vandaag 'Alter Krahen' wordt genoemd kon gebouwd worden aan de voet van de toenmalige Geiersberg voor 6.700 gulden volgens plannen van de in Keulen residerende bouwmeester Clas Meußgin.

In opdracht van de burgemeesters van Keulen Hermann Sudermann en Goswin von Lommersheim bezocht bouwmeester Meußgin al op 14 mei 1554 de stad Andernach om de bouwplaats te leren kennen en de plannen voor het gebouw voor te bereiden.

De officiële kraanbouwmeester van de stad en verantwoordelijk voor de goede afloop van het bouwen alsook de financiering was raadslid Johann Pergener voor de gehele bouwperiode tot 1561 samen met raadslid Lamprecht von Merll voor de jaren van 1557 tot 1558.

De bouwwerkzaamheden aan de nieuwe havenkraan begonnen in november 1554. Aan het einde van 1556 werden de funderingen in de rivier voltooid.

De oorspronkelijk gebouwde beschermende dam werd verwijderd. Tijdens de bouwwerkzaamheden was er een bouwhut opgericht voor de ambachtslieden tot het einde van de werken. In 1557 werden het stenen gebouw en de gehele houten structuur voltooid, de kraankolom werd geplaatst en het dak werd geplaatst door meester Jacob Leyendecker. Meester Henrich von Koblenz was de toonaangevende timmerman, die de beste kwaliteit van het hout koos (eik, zeer glad, zonder takken") uit de bossen ver rond Andernach in het hertogdom van Jülich.

Het bouwen van de kraan werd voltooid half 1558, maar na afwerking van de details slechts in gebruik genomen in 1561.

De kraan stond onder het toezicht van de gemeenteraad tot 1760. De 'kraanwerkers' (gemeentepersoneel) zorgden voor alle mechanisch werk.

De "kraanschrijver" onderhield de 'kraanlijsten' met de namen van de eigenaar van de goederen, typegoederen, hoeveelheid, transportbestemming, schip, enz. Hij zorgde ook voor de facturen voor het verwerken en laden van de goederen.

Alle kraanmedewerkers behoorden tot het gilde van de "laders" (Kärner).

Vanwege het weer en het weer kon het oplaadwerk niet elke dag worden uitgevoerd, men telde 100 tot maximum 150 laaddagen per jaar.

Vooral in het warme seizoen van mei tot oktober waren er veel laadactiviteiten op de Andernacher Hauskran. Alle laadtransacties in de haven mochten alleen worden uitgevoerd met de kraan. Elke omzeiling van deze regel, bijvoorbeeld door elders te laden en te laden, werd gestraft.

Na 200 jaar stadsoperatie werd de havenkraan verhuurd vanaf 1761. De huurder was verantwoordelijk voor de perfecte functie en het onderhoud van het apparaat en bleef een kraanmeester nodig hebben om correct te kunnen werken.

De Andernacher Krahn was op ongeveer 80 kranen op 32 locaties in het binnenland van Duitsland het grootste laadapparaat en diende 350 jaar tot in 1911 voor het laden van wijnvaten en molen- en tufstenen uit de Eifel.

Na de ontmanteling in 1911 werd de Rijnkraan uitgebreid gerestaureerd door meester-ambachtsman Lubens Mandt, die verder verval voorkwam.

Voor het 2000 -jarig jubileum van de stad in 1988 werd de houten basis vervangen als onderdeel van een grotere reparatie en vernieuwen van het pleisterwerk.

Op 9 september 2011 vierde de stad Annernach de 450e verjaardag van de kraan met een ceremonie en de speciale tentoonstelling 450 jaar 'Alte Krahn'.

Op 15 december 2011 werd een mooie uitgave gepresenteerd over deze tentoonstelling.

Naast de kraan waren er magazijnen voor molenstenen, die tijdelijk bedekt waren met houten daken. Steenkranen waren zeldzaam in vergelijking met de houten kranen om kostenredenen.

In het hedendaagse Nederland en België waren kranen wijdverbreid volgens het ontwerp van de Brüggerkraan, een kraan volledig uit hout (Mechelen, Antwerpen, Harlem, Arnhem).

Kampen en Nijmegen hadden ronde stenen kranen, met gebogen fries.

Rond 1400 had Keulen vier houten kranen aan de oevers van de Rijn of op kraanschepen, waarvan een 20 meter hoog was. Tegenwoordig worden vijf stenen kranen bewaard op Duitse wateren, maar slechts drie houten kranen.

Bron: [https://de.wikipedia.org/wiki/Alter_Krahnen_\(Andernach\)](https://de.wikipedia.org/wiki/Alter_Krahnen_(Andernach))